

Izhaja dvakrat na teden in sicer v sredo in soboto
v 11. uri predpoldne ter stane po pošti prejemanja
v Gorici na dom pošiljana:

vsu leto 13 K 20 v, ali gld. 0-00
pol' leta 6 " 60 " " 3-30
četrt leta 3 " 40. " " 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob no-
em letu „Kažipot po Goriskem in Gradiškanskem“ in
Kažipot po Ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva-
rat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštinih
voz“ ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici
št. 7 I. nadstr. v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček.
Ta naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglasi in poslanice se računajo po Petit-vrstah če
iskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka
vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. —
Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za
obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr.
Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12.
dopoludne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in
praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravništvo se na-
haja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne
spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le
upravništvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od »Soče« vsak
petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-00.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v
naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski
ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos
Verdi, Peter Krelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v po-
kopališčni ulici, I. Mattussi v ulici Fornice, I. Hovaški
v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič
na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Dr. Gregorčič in Lahe.

Malo pred klerikalnim zaupnim
shodom v Dornbergu je omenjala
»L'Eco del Litorale«, laški duhovski
list v Gorici, kake važnosti je za Lahe,
da je bil izvoljen v peti kuriji leta
1901. v državni zbor slovenski klerika-
lec in ne slovenski naprednjak. Imela
je pred očmi poslansko delovanje dr.
Gregorčiča v 6 letih, v katerih se ni
niti enkrat obrnil proti Lahom, pa če-
prav je bilo to nujno potrebno. Gre-
gorčič je bil vezan molčati, ker je s
pomočjo Furlanov zlezal v državni
zbor; in glavni pomočnik pri tem mu
je bil deželni glavar dr. Pajer. V Dorn-
bergu pa je kar nakrat odprl usta
proti Lahom! Obče presenečenje:
Gregorčič, Pajerjev zaveznik, njegov
ponižni oproda, govori proti Lahom!
Pri govoru o mandatih je rekel, da
tudi državnozborni mandat v Gorici
ne bo vedno laški. Gorica je glavno
mesto in središče slovenskega dela de-
žel, središče Furlanije je Gradišče. V
preteklih časih so se Slovenci v Gorici
potujčevali, sedaj ne več radi sloven-
skih šol. Slovenci napredujejo v Gorici
vedno bolj v strah Lahov, in ne smemo
odjenjati prej, da bo Gorica slovenska.
Potem bomo imeli Slovenci na Gori-
škem 4 mandate, Lahe pa le dva. Tako
je govoril dr. Anton Gregorčič v Dorn-
bergu. Navzoči so mu ploskali. Radi
tega ga je prišla »L'Eco«, kar je na-
putilo dr. Gregorčiča, da jej je odgo-
varjal na zaupnem shodu v Št. Petru,
rekoč da v Gorici je 5000 Slovencev in
16.000 Lahov. Če bomo Slovenci tako
napredovali, kot doslej, bo naš glas
kmalu odločljiv pri volitvah. Potem je
omenil, da mu je neki laški list (»L'Eco«)
očital, da hujska ljudstvo, ali na to
pravi, da ni hujskal, da pa ne more
nehati priporočati Slovincem, ki se na-
stanjajo v Gorici, da naj ostanejo zve-
sti svoji narodnosti; noče jemati La-

hom pravice, zahteva pa za Slovence,
kar jim gre. Slovenci bi morali imeti v
Gorici še več pravice od Lahov, ker mi
smo dali ime mestu. Gorica ni laško
ime. Poglejmo imena teh Lahov »puro
sanguis«, skončujoje na čič, kar doka-
zuje, da oni ne prihajajo iz Toskane,
marveč iz okolice, ki je slovenska. Na-
ravno, da postane Gorica, ki raste po
številu Slovencev, prej ali slej sloven-
sko mesto. Če pa hočejo Lahe rošiti
laštvo Gorice, naj povabijo v Gorico
svoje polentarje iz Furlanije. Pravi,
da ne hujska, ampak zahteva naše
pravice. Kdor zaničuje se sam, podlaga
je tujčevi peti. Tako je govoril dr.
Gregorčič v Št. Petru. Laški listi ga
prijemajo radi teh dveh govorov.

Ali kaj tiči za takim govorjenjem
dr. Gregorčiča?

Pred durmi so nove državno-
zbornske volitve, in sicer po splošni in
jednaki volilni pravici. Peta kurija je
izginila.

Pred 6 leti, ko je nastopal dr. Gre-
gorčič kot kandidat pete kurije, je pu-
stil Lahe lepo v miru, niti besedice ni
znil proti njim. Ko je uvidel, da s slo-
venskimi glasovi ne bo izvoljen, se je
pa zatekel k našemu največjemu so-
vražniku, dr. Pajerju, ki mu je priporil
mandat iz pete kurije. Volilni možje iz
Flumčela, Rude, Ajella, Morara in
Krmna so dali potrebne glasove, in
dr. Gregorčič je šel v državni zbor.
Če bi ne bilo teh, bi sedaj moral pod-
učevati dogmatiko v centralnem seme-
nišču. Za to izvolitev je molčal dolgih
6 let v parlamentu in zato je hlapčeval
tako pasje udano Pajerju v deželnem
zboru.

Sedaj pa tak preobrat! Dr. Gre-
gorčič ve, da sedaj ne bo več glasov
iz Furlanije, ki bi mu omogočili pasti
lenocho zopet 6 let, ve, da če hoče biti
izvoljen, se mora to zgoditi le od strani
Slovincem. Drugače bi bil prisiljen zo-
pet kaj delati za mastno plačo seme-
niškega profesorja. Dopust je pa ven-

dar tako prijeten! Odtod tak preobrat
v Gregorčiču, odtod njegovo veliko slo-
vensko srce, odtod pridiga, da mora
postati Gorica slovensko mesto. Gre-
gorčič ubira narodne strune med ljud-
stvom, češ, na to plat so občutljivi Slo-
venci, po tej poti se jim najbolje pri-
kupim ter zlezem zopet v parlament. Ali v
resnici je človeku, ki že 6 let služi v
politiki Lahom, za slovenstvo Gorice
toliko mar, kolikor za lanski sneg.
Njemu je le za lastno osebo, za man-
dat. Zato pa je začel nastopati kot de-
magog najnižje vrste, kot hujskač in
lažnjivec. Tako daleč je šel ta laški
prodanec, da je zmerjal v Št. Petru
uboge Furlane s polentarji. To je pač
škandal, to je plačilo možem iz Flumi-
čela, Rude, Ajella, Morara in Krmna
za to, ker so ga poslali leta 1901. v
parlament. Tako nizko je padel dr. An-
ton Gregorčič. Ali namen posvečuje
sredstva, in sredstva so mu vsa dobra,
kar mu pride baš pod roke. Pravi, da
ne hujska, ali v resnici hujska, draži in
laže. Narodnostni čut med našim ljud-
stvom hoče izrabiti v svoje namene.
Leta 1901. deputato friulano, leta 1907.
hoče biti slovenski poslanec. Kako je
goreč za slovenstvo Gorice, se vidi iz
tega, da pusti Pajerju prosto roko pri
imenovanju deželnih uradnikov. Tekom
6 let je bilo sprejetih vse polno laških
uradnikov v deželno službo. In ti so
volilci, ki ne bodo nikdar volili sloven-
skih kandidatov. Dr. Gregorčič je de-
želni odbornik, pa se ni nikdar ne sam
ne po drugih resno ustavljal namešča-
nju tolikega števila laških uradnikov v
deželne službe. Tak je njegov boj za
slovenstvo Gorice. S samim neumnim
blebetanjem in hujskanjem se ne stori
nič za slovenstvo Gorice, pač pa se ne-
izmerno škoduje, kakor škoduje Gre-
gorčičeva politika na sploh slovenskemu
napredku v mestu. Tisto grdo zaga-
njanje v može, ki se naravnost žrtvu-
jejo za napredek slovenstva v mestu,
bojkotiranje slovenskih trgovcev, dru-

štev, laži o denarnih zavodih itd. od
klerikalne strani, »Š. d.« v klerikalnih
krempljih, vse to in drugo pač ni v
hasek Slovincem, ampak le v škodo.

Posebej še gledé slovenskih tr-
govcev. Naravnost bojkotira jih, niti
oglasa noče od nekaterih v svojo »Go-
rico« edinole radi tega, da bi uspevala
»Krojaška zadruga«, katero je iztrgal
iz slovenskih rok ter jo dal renegatu,
ki ne bo nikdar volil s Slovenci.
Druge, vrle trgovce, ki so važen del
slovenskega življa v Gorici, spodko-
puje, da delo za laškega botegarja.
In ta človek ima drznost igrati na shodih
ulogo bojovnika za slovenstvo Gorice!
Zategadel pa se ni treba laškim časo-
pisom kar nič razgrevati radi Gregor-
čičevih govorov, ker niso nič drugega
nego politična sleparija. Mož farba
Slovenca, da bi potem toliko lažje zopet
služil Lahom. Apelujemo pa na goriške
Slovence, da povedo dr. Gregorčiču v
lice, da najnesramneje laže, kadar
pravi, da se bo potegoval za pravice
slovenskega ljudstva ter da bo delal za
slovenstvo Gorice. V državnem zboru
je delal za grofe in barone in duhov-
nike proti kmetu, v deželnem zboru
za Pajerja in Lahe proti Slovincem;
on in njegovi pajdaši so dopustili celo,
da je zapodil dež glavar Pajer sloven-
ščino iz notranjega uradovanja v de-
želni hiši — in tak človek se kaže na-
šemu ljudstvu gorečega Slovenca. Še
nikdar se ni nikdo tako norčeval s slo-
venskim narodnostnim čutom, kot se
norčuje dr. Gregorčič na shodih. Ljud-
stvo, to imej pred očmi!

DOPISI.

Iz Gorice. — (Gregorčičeva pen-
zija. — »Slovenec«.) V nekrologih pes-
niku Simonu Gregorčiču se je pisalo tudi o
njegovi beraški penziji. Ali bilo je še slabše,
ker več časa niti penzije ni bilo. Pregarjan
od Mahniča, Missije, od drugih cerkvenih do-

Tartarin iz Tarascona.

»Na Francoskem je vse nekoliko tarasconsko.«

Napisal Alphonse Daudet; — prevedl J. Hacin.

(Dalje.)

Nato se kapitan obrne k svojemu ab-
sintu, in Tartarin odjezdi ves zamišljen v
labkem teku proti svoji hišici... Dasi mu nje-
gova velika duša brani, da bi kaj verjel, ga
Barbassonovo natolcevanje vendar žalosti, in
to tem bolj, ker te surove kletve v domačem
narečju vzbude v njem glas vesti.

V svojem stanovanju ne najde nikogar...
Baja je v kopelji... Zamorka se mu zdi odurna,
hiša pusta in prazna... V navalu nepopisne
melanholijske sede k fontanu in si nabaše pipo
z Barbassonovim tabakom. Ta tabak je bil
zavrt v kos časopisa »Sémaphore«. Ko ga od-
vija, mu pade v oči ime njegovega rodnega
mesta:

„Iz Tarascona se nam piše:
„Mesto je v skrbeh. Tartarin, lovec
»levov, ki je odpotoval na lov velikih zverij
v Afriko, že več mesecev ni dal o sebi ni-
čakih poročil... Kaj se je zgodilo z našim
junakom?«
„Kdo je kakor mi
»poznal to ognjeno naravo, to drznost in to
»hrepeneje po nevarnosti, si komaj upa sta-
»viti to vprašanje... Ali je kakor toliko dru-
»gih poginil v pošteni puščavi, ali je padel v

„morilno žrelo kateri teh atlaskih pošastij,
„katerih kože je obljubil občinskemu svetu?...
„Strašna negotovost! Vendar so afriški tr-
»govci, ki so prišli na sejm v Beaucuire, tr-
»dili, da so globoko v puščavi srečali Evro-
»pejca, katerega opis spominja na našega ju-
»naka in ki je bil namenjen proti Timbuktu...
„Bog nam čuvaj našega Tartarina!“

Ko to čita Tarasconec, zdaj zardi, zdaj
prebledi in zatrepeta. Ves Tarascon se mu
prikaže: klub, lovci čepic, zeleni fauteuil pri
Costecaldu in nad vsem tem kakor orel z raz-
prostrtimi krili vrli poveljnik Bravida s svojim
strašnimi brkami.

In vidé se, kako sedi mehkužno ob fon-
tanu, dočim drugi mislijo, da mori divje zveri,
se Tartarin iz Tarascona sramuje pred samim
seboj ter zajoka.

Naenkrat plane junak kvišku:

„Na leva! Na leva!“

In pehitevši v zaprašeno sobico, kjer so
spali šotor, lekarna, konserve in zaboj z
orožjem, jih vleče na sredo dvorišča.

Tartarin-Sancho izdihne svojo dušo;
ostane le še Tartarin-Quichotte.

Hitro pogleda svoje stvari, se oboroži,
opravi, obuje svoje velike škornje, napiše par
besed princu, izročuj mu Bajo, vtakne v za-
vitek nekaj modrih bankovcev, omočenih s
solzami, in neustrašeni Tarasconec se že pelje
v poštnem vozu po cesti, vodeči v Blidah, pu-
stivši v hiši svojo presenečeno zamorko, poleg

narghileja, turbana, opank in cele zapuščene
muzulmana Sidi Tart'rija, ki ostane razmetana
po galeriji...

TRETJI DEL:

Med levi.

I.

Pošta v izgnanstvu.

Bil je to star poštni voz, prevlečen po
nekdanji modi z modrim, čisto pobledelim
suknom, z onimi velikimi gumbi iz surove
volne, na katerih se vam že po nekajurni
vožnji narede na hrbitu mehurji... Tartarin
iz Tarascona je zasedel enega izmed kotov
ter si uredil vse kolikor mogoče udobno; toda
dočim je junak pričakoval, da bo dihal mu-
škatske vonje, ki jih razširjajo okoli sebe ve-
like afriške zveri, se mora zadovoljiti z onim
znanim starim vonjem poštnega voza, ki je
bizarno sestavljena iz tisoč vonjev po moških,
konjih, ženskah in usnju, po živilih in gnili
slami.

V vozu so najrazličnejši ljudje. En tra-
pist, židovski trgovci, dve veseli dami, potu-
joči za svojim — tretjim huzarskim — pol-
kom in fotograf iz Orleánsvilla... Toda kljub
temu, da je družba tako prijetna in različna,
Tarasconec ne čuti veselja do pogovora in
ostane zamišljen, z rokami v žepu in s pu-
škama med koleno... Njegov nenadni odhod,
črne Bajine oči, strašen lov, na katerega gre,

vse to se mu mota v možganih, ne da bi se
ozirali na misli, ki jih vzbuja v njem ta pa-
trijarhalna evropska pošta, ki jo je našel sredi
Afrike in ga spominja Tarascona, kakoršen je
bil v njegovem detinstvu, izletov v okolico in
majhnih poedin na bregovih Rhône. O, kakšna
množica spominov!...

Polagoma se bliža noč. Sprevodnik prižge
svetilke... Zarjaveli poštni voz skače in škriplje
na svojih starih peresih; konji dirjajo, kra-
guljčki žvenkljajo... Zdapadaj se začuje pod
plahto na strehi strašen ropot železa... To so
Tartarinove bojne potrebščine.

Tartarin iz Tarascona, ki že na pol
dremlje, opazuje trenotek sopotnike, ki jih
komično premetavajo sunki voza in plešejo
pred njim kakor sence, nato pa mu oči ugasa-
nejo in možgani potemne, da sliši le še ne-
jasno stokanje osij in koles in zdihovanje sten
poštnega voza...

Naenkrat pokliče Tarasconca po imenu
glas stare vile, hripav, slaboten in zadrt:

„Gospod Tartarin! Gospod Tartarin!“

„Kdo me kliče?“

„To sem jaz, gospod Tartarin; ali me
ne poznate?... Stara pošta sem, ki je pred
dvajsetimi leti opravljala službo med Tara-
sconom in Nimesom... Kolikrat sem vas vozila,
vas in vaše prijatelje, kadar ste šli na Junc-
quieresko ali Bellegardsko stran na lov na
čepice!... Takoj v začetku vas nisem spoznala
zaradi vaše turške čepice in zaradi debelosti,

stojanstvenikov, ki so ga mesarili po „Rimskem Katoliku“ in po „Slovenecu“, izdali so celo „12 večerov“, zaničevan, ko so mu jemali vse, kakor da bi ne bilo nič poštenega več na njegovi duhovski suknji, je odločil duhovsko službo ter privatiziral celo brez beraške penzije. Posestvo na Gradišču je obdeloval sam, trte obrezoval, celo gnoj je pokladal sam trtam, grozdje, češnje je trgjal sam; po cele mesece ni vžil mesa, manjkalo je najpotrebnjega denarja.

Preganjali so ga, kakor znano, da je moral maševati pri zaprtih durih. Ljudje so stali zunaj cerkve, in kaka žena je pazila pri vrstih, da je naznanjala vernikom dele maše. Bolehen in potrj je hodil težko z grčka v cerkev, zato je prosil oltarček doma, pa mu niso dovolili. Moral je hoditi ob vsakem vremenu z grčka v cerkev. Menda se ga je usmili še nadškof Jordan ter mu dovolil domači oltarček, katerega je imel tudi v Gorici.

„Slovenec“ na najbrezobraznejši način reklamuje zase moža, dasi je bil do zadnjega zdihljeja deležen le njegovega zaničevanja. Kar stresel se je Gregorčič, kadar se je imenovalo ime „Slovenec“, „Narod“ pa je dobival in čital do zadnjega. Nočem reči, da je vse odobraval, kar se je pisalo, ali dobival ga je in čital. O „Slovenecu“ se je še pred kratkim povodim neke kritike jako nepovoljno izrazil. — Vse to je pač dokaz, kako globoke so bile tiste rane, katere so mu zasekali k vni biriti v plemenito srce. Te rane se niso zacelile niti v novejši dobi, ko so ga domači nekako obmrežili, da jih je premilosrčno sodil ter jim zaupal več nego so vredni. X.

Dekani, 1. decembra 1906. — (Uradno pojasnilo o dogodku 15. XI. v s. j. krajnega šol. sveta.) — Ker je ne ljubi dogodek, ki se je pripetil v seji krajnega šolskega sveta Dekanskega dne 15. novembra t. l., prišel v javnost, dasi je g. Fran Ferjančič istega dne zvečer na prijateljski navet večine udov kraj. šol. sveta obljubil, da ne bo v tej stvari storil nobenega koraka, čuti se podpisani primoranega, vso zadevo objektivno pojasniti. Navedenega dne dopoldne je prišel v občinski urad Dekanski, kjer so bili zbrani že vsi udje kraj. šol. sveta, kakor tudi nekateri obč. svetovalci in nadučitelj iz Sv. Antona, g. Josip Valentič, učitelj Predloški, g. Fran Ferjančič. Odložil je pokrivalo, in ne da bi koga pozdravil, prisedel k mizi. Pripomneno bodi takoj tu, da je g. Ferjančič mlad mož, ki je pred dvema letoma dovršil učiteljsko v Kopru. Takoj po svojem prihodu je začel g. Ferjančič oporekati č. g. župniku Dekanskemu v cerkvenopravnih stvarih (patronat). Potem je stavil na laž pojasnila obč. svetovalca in uda kraj. šol. sveta g. Andrijašiča glede stanovanja za Predloškega učitelja t. j. g. Ferjančiča. Med poročilom tajnika g. Klemenčiča o delovanju kraj. šol. sveta v tekčem poslovnem letu delal je g. Ferjančič vedno-izvijajoče mejklice, in ko je tajnik prosil g. predsednika, da napravi mir, ker da Ferjančič ne bo odgovarjal, rekel je Ferjančič demonstrativno: „Zato, ker

mi nima kaj!“ Ko se je prečital neki za krajni šolski svet in županstvo žaljivi dopis g. Ferjančiča na c. kr. okraj. šolski svet v Kopru, svetoval je č. g. župnik Dekanski g. Ferjančiču prijateljski, naj one žalitve prekličje, ker se je iz poročila tajnikovega — na podlagi opravičnega zapisnika in dotičnih vlog — lahko do dobra prepričal o delavnosti krajnega šolskega sveta in županstva v šolskih zadevah ter sosebno v zadevi šolske ustanove Fabris. Tudi g. nadučitelj Josip Valentič je dobrohotno prigovarjal g. Ferjančiču, naj prekličje svoje neutemeljene pritožbe. Po dolgem obotavljanju se je g. Ferjančič udal ter rekel, da prizna, da je bil krivo informiran ter obžaluje ostre izraze v dotičnem dopisu. Ob enem pa zahteva pojasnila, zakaj se je moral odstraniti iz zadnje seje uprave Fabris. (Tu se je g. Kuret tiho odstranil). Z dovoljenjem g. predsednika Josipa Piciga je nato tajnik g. Klemenčič podal sledeče pojasnilo: „Dotična seja uprave Fabris — skonstriranje blagajne — je bila tajna ter g. Ferjančič sploh nima prav nič opraviti z ustanovo Fabris. G. Ferjančič se izgovarja, da ga je k seji povabil blagajnik ustanove Fabris, ki pa to zanika, a pravico za taka vabila ima edino le g. predsednik; 2. že pred pričetkom seje zalotil sem g. Ferjančiča na tem, da je brskal po uradnih spisih, za katere sem jaz odgovoren; 3. je g. Ferjančič med sejo — ne oziraje se na napotek g. predsednika, da vpraša mene dovoljenja, — demonstrativno brskal po omari, v kateri so shranjeni občinski in moji privatni zakoniki ter važni občinski dokumenti, in je celo jemal iz omare knjige, da jih študira; 4. je začel g. Ferjančič delati si notice o gmotnem stanju ustanove Fabris. Opozoril sem g. predsednika, da to vendar ne gre, da bi si nepoklicana oseba delala beležke iz tajne seje, nakar je g. predsednik rekel Ferjančiču, da je najpametneje, da zapusti sejo. To je po nekotikem obotavljanju tudi storil.“ Na to pojasnilo tajnikovo je sledil Ferjančičev klic: „To je gola laž!“ G. predsednik izjavi, da je tajaik govoril popolno resnico; a Ferjančič le vpije, da je vse gola in očita laž. Tedaj je vstal tajnik, stopil proti Ferjančiču ter ga vprašal, ako hoče njemu očitati uradno laž, in g. Ferjančič je zopet ponovil gornji izrek. Sedaj je tajnik zamahnil proti licu Ferjančiča, a ta se je uspešno umaknil z glavo pod mizo. Ko se je zopet kvišku sklenil, zadel je, kakor pravijo priče, v mizo; stopil je proti oknu in tu mu je tajnik dal z golo roko jedno zaušnico. Ker je tudi sedaj še trdil svoje, mu je predsednik ukazal, da se odstrani, kar je po daljšem obotavljanju storil. Neposredno na to se je g. Klemenčič iz svoje lastne inicijative opravičil pred navzočimi, češ: „Gospodje, meni je žal, da je pred Vami prišlo do tega prizora, oprostite! A jaz nisem mogel drugače.“ Potem se je seja vršila mirno dalje ter se je mej drugim na predlog nadučitelja in uda kraj. šol. sveta, g. Iyana Kureta, izreklo priznanje predsedništvu krajnega šolskega sveta za njegovo delavnost in povsem korektno

postopanje, kar je razvidno iz zapisnika dotične seje.

Krajni šolski svet Dekani,
dne 27. nov. 1906.
Predsednik: Piciga, I. r.
Defar Šime, I. r. župnik, ud kr. š. sv. (pričujoč le pri seji 15. nov. 1906.), Jos. Valentič, I. r., nadučitelj, v seji s posvetovalnim glasom, Anton Gregorič, I. r., obč. odb. in preglednik obč. blagajne kot priča za dogodke v seji ustanove Fabris dne 28. 4. 06., Josip Andrijašič, I. r., ud kr. š. sv. in obč. svet.

Iz Križke okolice, 3. dec. 1906 (Delo neusmiljenja.) — Že več časa ni bilo v vašem cenjenem listu nikakega poročila iz Križke okolice. Gotovo si cenjeni čitatelji mislijo, da tu je vse v redu. Ali temu ni tako, ampak obratno. Ravno v tem županstvu bi bilo treba marsikaj predrugačiti. Ali pastimo to! Za danes bočemo nekoliko obračunati z našim g. župnikom Kodretom. Ta slavni debeluhar pridno obira ubogo ljudstvo, zastoj ne naredi nič, za denar vse. Pretekli teden je umrla v Malih Žabljah uboga vdova, pri kateri ni bilo upanja na mastno plačo. Zato je g. fajmošter naznanil pogrebem, da ker ni denara, da ne pride sprejet pokojnice v Mal. Žablje, kakor se spodobi za vsakega kristijana, ampak da naj pokojnico kar v Sv. Križ prineso, da bode že on tam čakal. Na to župnikovo poročilo je bilo ljudstvo v Malih Žabljah zelo ogorčeno in je nabralo za ubogo siroto 2 K 40 češ, da se mu ta znesek pošlje, da bode pogreb bolj časten. Ali trdovratni Kodre se tej prošnji ni odzval, kajti 2 K 40 v je premalo za 10 minut hoda prenašati okolu 2 kvintala težko maso, in ostal je v Sv. Križu, kjer je žalosten čakal mrliča reveža. V šoli nči ta nunc otroke moliti dela usmiljenja, on pa sam ne ve, da je delo usmiljenja tudi mrliča pokopati.

Iz Vrtojbe. — (Nekoliko odgovora „Gorici“ z dne 4. t. m.) Ker vemo vsi, da Gorica, katoliški list, nikdar ne laže in tudi ne plačuje patenta zato, se jej je najbrže vrnila neljuba pomota v uvodnem članku, kjer piše, da Maraž, kateri ljubi kmeta, je peljal na voze svoje ljudi na shod v Miren. Resnica pa je, da on in do 150 Vrtojbečanov smo šli vsi peš v Miren, izvzemši enega, ki nismo niti zanj vedeli, se je peljal na svojem kolesu, katero pa ga je vrglo ravno pri „žegu“ Mirenskem na grivo, in od tamkaj smo šli prav vsi peš na shod. Da smo kmetje z Maražem v prijateljskih odnošajih, je očiten dokaz, ker je vsaka hiša vsaj po enem zastopala shod v Mirnu. Tudi pili nismo zastoj, ker imajo vsi krčmarji to vražjo navado v Mirnu in Vrtojbi, da zastoj nič ne dajo. Sploh pa nismo tudi po tem prašali. Enako je tudi že naprej yedel Maraž, da na shodu ga ne bodo volili županom, marveč da bodo valili Gregorčiča; toda v veliko žalost vsem je Gr. strahopetno nekam pobegnili.

Vrtojbečani.

Gregorčiču spomenik!

Slovensko ljudstvo!

Ali je kdo med Teboj, čegar uho se še ni naslajalo ob nebeskih glasovih „Nazaj v planinski raj!“ „Eno devo le bom ljubil!“ „Zvezda mila je migljala!“?

In kdo izmed Tebe še ni slišal deklamovati „Oljki“, „Kmetijski hiši“, „Naš čolmec otmimo!“?

Srce ti je pač malone zastajalo radosti, ko je ob sladkih zvokih te pesni ali ob ljubko žuborečem potoku nje zveneče besede naj legal čudoviti čar svete poezije. In skozi nežno kopreno te svete poezije si zrlo in poslušalo, „kar gledalo ni oko, uho ni čulo posvetno“; duša Ti je tiste trenutke plavala v prelestnem kraljestvu umetnosti. In to je bilo kraljestvo slovenske umetnosti. Tvojemu srcu je takrat govoril velik umetniški genij, ki ga je milostno nebo naklonilo slovenskemu narodu. Ta genij pa je bil — Simon Gregorčič.

Danes Gregorčič ni več med nami. Nedavno tega se je iz solnčne Gorice po širni Sloveniji raznesla srca pretresujoča vest, da je „soški slavec“ utihnil za vselej, da je umrl Simon Gregorčič.

„Ne, ni umrl!
Še duh njegov živi med nami,
na delo nas budi in drami
Umrl on ni,
v nesmrtnih delih mož živi!“

A ob enem z njim v teh nesmrtnih delih živi in bo od roda do roda živela njegova in naša mati, ki jo je njen veliki sin ljubil „iz srca globin“, ki je bil njen ponos in ki jo je proslavil pred svetom — mati Slovenija. —

Slovinci! Kdor slavni prednikov ne časti, — njih naslednik biti vreden ni!

Pokažimo, da znamo ceniti svoje velmože, da se zavedamo, kak biser je s poglavjem „Simon Gregorčič“ vdelan v tui okvir, ki se imenuje slovenska literatura! Postavimo velikemu pesniku ne le v svojem srcu, marveč tudi na zunaj, vsemu svetu viden spomenik!

A ves narod naj bi postavil ta spomenik, kakor je ta najzvestejši sin matere Slovenije ljubil ves narod!

V to svrhu se je v Gorici osnoval „Osrednji odbor za Gregorčičev spomenik“ ter si postavil nalogo, poskrbeti, da se pesniku Simonu Gregorčiču v rojstno hišo na Vrskem vzida spominska plošča in na gomili tam „v planinskem rajhu“ pri Sv. Lovrencu postavi dostojen nagrobnik. Če le mogoče — in to bi bilo v smislu velikega pokojnika — pa bi se Gregorčiču naj postavil še živ spomenik, čegar piedestal bi bila sola. Obliko kipa na tem piedestalu (ustanove, Gregorčičev dom...) pa bi naj dogovorno določil celokupni slovenski

(Dalje v prilogi.)

ki ste si jo pridobili; toda kakor hitro ste začeli smrčati, vi dobri porednež, sem vas spoznala takoj.“

„Prav! Prav!“ reče Tarasconec, čut se nekoliko nadlegovznega.

Toda njegova nevolja se pomiri, in nato pristavi:

„Toda, uboga starca, kako si vendar išla semkaj?“

„Ah, moj dobri gospod Tartarin, bodite prepričani, da nisem prišla prostovoljno... Ko je bila dogotovljena Beucairska železnica, me niso potrebovali za nič več ter me poslali v Afriko... In tukaj nisem sama! Skoro vse francoske pošte žive v izgnanstvu kakor jaz. Zdele smo se jim preveč nazadnjaške, in zdaj nas vidite, kako živimo tukaj življenje sužnjeva na galeji... To imenujete v Franciji „alžirjske železnice“.“

Tu se stari pošti izvije dolg vzdih; nato nadaljuje:

„Ah, gospod Tartarin, kako pogrešam svoj lepi Tarascon! To so bili tedaj zame dobri časi mladosti! Treba me je bilo videti, ko sem odhajala zjutraj, vsa umita in svetla, s svojimi sveže namazanimi kolesi, s svojimi svetilkama, ki sta se lesketali kakor dve solnci, in s plahto, ki je bila vsak dan odrgnena z ojem! Kako je bilo lepo, kadar je voznik zapokal z bičem — „Lagadigadeau, la Tarasque! la Tarasque!“ — in je sprevednik, s svojim rogom na vrivici in s čepico, potisneno na uho, vrgel na plahto na strehi svojega vedno besnega psa, skočil za njim sam tja gori in zaklical: „Naprej! Naprej!“ Tu so se zganili moji štirje

konji med žvenkljanjem kraguljčkov, med lajanjem in fantarami, okna so se odpirala, in ves Tarascon je s ponosom gledal, kako drdra pošta po veliki kraljevski cesti.

„Kakšna lepa pot, gospod Tartarin: široka, dobro oskrbovana, s svojimi kilometer-skimi znaki, lepo tlakovana s svojimi majhnimi, pravilnimi kamni, in na desni in levi ravnine z oljkami in vinskimi trtami... In potem vsakih deset korakov krčma, vsakih pet minut prepreganje... In moji popotniki! Kakšni vrli ljudje so bili ti župani in župniki, ki so hodili v Nimes obiskovati svojega prefekta ali svojega škofa, dijaki na počitnicah, sveže obriti kmetje z vezenimi jopiči in gori na vrhu vsi vi, gospodje lovci čepic, ki ste bili vedno tako dobre volje in ste tako lepo peli vsak „svojo“, kadar ste se zvečer ob svitu zvezd vračali domov!“

Tu je to čisto drugače... Bog ve, kaj so ljudje, katere vozim! To je zmes nevernikov, ki prihajajo, ne vem od kod, in me napolnjujejo z golaznijev, zamorcev, beduinov, starih vojakov, pustolovcev vseh dežel in razcapanih naselnikov, ki me otravljajo s svojimi pipami; in vsi ti govore jezik, ki ga ne more razumeti niti sam Bog Oče... In poleg tega vidite, kako ravnajo z menoj! Nikdar me ne očedijo, nikdar ne umijejo. Celo mazila za moje osi mi skoro ne privoščijo... Mesto nekdanjih dobrih konj, velikih in mirnih, imam majhne arabske konje, ki imajo vruga v telesu, se bijejo in grizejo, skatejo v diru kakor koze in mi z nogami razbijajo oje... Ah!... Ah!... Vidite, so že začenj... In ceste! Tukaj je še

znosno, ker smo blizu governementa; toda dalje v deželi ni nikake ceste več. Tam se vozimo, kakor moremo, čez drn in strn... In niti ene določene prepregalne postaje; vstavljamo se po sprevednikovi poljubnosti danes na tem dvorcu, jutri na onem.

„Večkrat me ta ničvrednež pusti deitati ovinek dveh milj, da gre k dobremu prijatelju pit absint ali champoreau... Nato pa mora voznik z bičem dohieteti izgubljeni čas. Solnce žari, prah žge. In vedno bič. Zadenemo in se prevrnemo! Bič s podvojeno močjo! Čez reke se peljemo plavaje, da se prehladimo, zmočimo in celo topimo!... In bič! Bič! Bič!... Nato napoči večer, in vsa mokra, — kar je za mojo starost in moj revmatizem seveda jako dobro! — moram prenočevati pod milim nebom na postajah karavan, kjer sem pristopna vsem vetrovom. Po noči prihajajo šakalji in hijene ovohavat moje predale, in potepuhi, ki se boje rose, sedajo na toplo v mojo notranjost... To je življenje, katero živim, moj ubogi gospod Tartarin, in ga bom živela do onega dne, ko, izsušana od solnca in strohnela vsled vlažnih nočij, razpadem — ker mi kaj drugega ne bo mogoče — na ti slabi cesti, kjer bodo Arabci z ostanki mojega starega trupa kuhali svoj kuskus...“

„Blidah! Blidah!“ zakličje sprevednik, odpiraje vrata.

II.

Srečanje z malim gospodom.

Skozi zasopena stekla zagleda Tartarin iz Tarascona nedoločne obrise trga lične podprefektore, pravilnega trga, obdanega z arka-

dami in zasajenega z oranžami, med katerimi so v jasni in rožnati jutranji megli vezbajo majhni vojaki. Kavarne odpirajo svoje oknice. Tam na eglu opazi Tarasconec tržnico za zelenjavo... Vse to je zelo lepo, toda še nič ne kaže, da bi bili tukaj levi.

„Na jug!... Dalje na jug!“ zamrmra dobri Tartarin in se stisne v svoj kot.

Ta trenotek se odpro vrata. Svež vetrič zaveje, prinašaje na svojih krilih v vonju oranžnih cvetov čisto majhnega gospoda, starega in suhega, z nagubano kožo, s površnikom orehove barve; njegova glava je velika kakor pest, črna, svilnata ovratnica visoka pet prstov; v eni roki ima usnjato mapo, v drugi dežnik: tako je cel vaški netar.

Ko vidi gospod, ki sede nasproti Tarasconcu, opazi njegovo bojno opravo, se zazdi, da je neizmerno presenečen, ter prične opazovati Tartarina s tako pozornostjo, da temu postane to nadležno.

Izprežejo ter vprežejo, iz poštni voz se odpelje naprej... Mali gospod še vedno opazuje Tartarina... Končno se Tarasconec namrdne.

„Kaj se čudite?“ pravi in pogleda malemu gospodu ostro v obraz.

„O, ne čudim se, ampak samo nekoliko težko sedim,“ odvrne ta čisto mirno. In res Tartarin iz Tarascona s svojim šotorom, svojim samokresom, svojima puškama in s svojim lovskim nožem — ne da bi govorili o debelosti njegovega telesa — zavzema mnogo prostora... Odgovor malega gospoda ga razjezi.

(Dalje pride.)

narod potem osrednjega odbora in lokalnih pododborov.

Rodoljublje!

Da čim preje dosežemo, kar nam velela sveta dolžnost, se obračamo do Vas, kar Vas je brez razlike stanu in mišljenja, z iskreno prošnjo za požrtvovalno sodelovanje Gregorčičevemu spomeniku v prid. Prirejte zlasti v ta namen Gregorčičeve slavnosti in veselice in seznanjajte na njih množice z velikim pesnikom! S tem storite dvakrat rodoljubno delo.

A vsem nam spričo velike odolžitve nampram pesnikovemu geniju bodi geslo: —

„Ne samo, kar velela mu stan,
kar more, to mož je storiti dolžan!“

Ivan Berbuč, prof. v p. in dež. odbornik, predsednik.

Matija Rutar, deželnosodni svetovalec, podpredsednik.

Josip Ivančič, prof. v p., blagajnik.

Dr. Ivo Šorli, notarski kandidat, dr. Karol Ozvald, prof., franc Sivec, vadični učitelj, tajniki.

Ivan Kokošar, mestni župnik, franc Vodopivec, ces. svetnik, Andrej Ipavec, gimn. učitelj, Niko Omersa, gimn. učitelj, odborniki.

V Gorici, dne 6. decembra 1906.

Op. Doneske, ki se v časopisih objavijo, sprejema prof. Jos. Ivančič, Gorica, Korcujski trg št. 8, kakor tudi vsak odbornik.

Domače in razne novice.

Pevsko in glasbeno društvo v Gorici priredi v soboto dne 15. decembra 1906. svoj redni IX. koncert v dvorani „Trgovskega Doma“. Vspored: 1. Vítězslav Novák: „Nečasna vojna“, polni zbor s spremljevanjem orkestra. 2. Josip Procházka: a) „Moč ljubezni“, b) „Pomlad“, možka zbor. 3. Josip Procházka: „Ljubezen“, polni zbor. 4. Emil Adamič: „Franca“, možki zbor. 5. Peter Čajkovskij: „Kantata“, polni zbor s sopran in bariton solo, pojeta gospica Klementina Hrovatinova in gospod Ivan Bevk. — Pevovodja gosp. Josip Michl. Orkester c. kr. pešp. št. 47. Začetek ob 8. uri in pol zvečer. Vstopnice se prodajajo v prodajalnici gosp. A. Gabrščka v „Trgovskem Domu“ in gosp. A. Jeretiča, Semeniška ulica, na dan koncerta od 8. in pol naprej pri blagajni. Cene sedežev v parterju: I.-II. vrste 3 krone, III.-V. vrste 2 kroni, VI.-IX. vrste 1 K 50 vin., na galeriji prve vrste 3 krone, druge vrste 2 kroni, tretje vrste 1 K 50 vin. Stojišča 1 K, dijaki, vojaki, nečastniki in člani slovenskih pevskih društev 50 vin. K obilni udeležbi uljudno vabi ODBOR.

Opazka: Dvorana bo med proizvajanjem zaprta.

Smrtna kosa. — Iz Bovca nam poročajo, da je umrl 5. t. m. tamkajšnji župnik gospod Anton Šulin. Dne 3. t. m. ga je zbolela kap. Pokojnik, po poklicu urar, je bil jako čistan mož, ki se je držal gesla: Stori dobro svojemu sočloveku! Vsled njegovih vrlin je bil izvoljen leta 1893. županom bovske občine; županoval je do leta 1897. leta 1902. je bil zopet izvoljen in ostal je župan do sedaj. Mnogo zaslug si je pridobil glede pogozdovanja kot predsednik „Olepševalnega in pogozdovalnega društva“. Čitalnica je pripomogel do boljšega razvoja in vspevanja. Časten mu spomin!

Za Gregorčičev spomenik. — Žiga grof Attems, graščak v Podgori, svojemu visokoletnemu rojaku, katerega je osebno spoštoval, 100 K; dornberško učiteljstvo 25 K; g. Pavletič, dekan v Št. Petru, 10 K.

Dar. — Županstvo v Ozeljanu je darovalo za pevsko in glasbeno šolo v Gorici 10 K. Hvala! Živeli posnemovalci!

Iz Cerkna. — V proslavo spomina pokojnega našega pesnika Simona Gregorčiča priredi „Narodna čitalnica“ v Cerknem dne 9. t. m. ob 2. uri popoldne v dvorani „Gospodarskega doma“ slovesnost s sledečim vspremem: 1. „Ob mrtvaškem odru“, solospjev s spremljevanjem glasovirja; 2. „Pesnikovo življenje in njegova dela“, predava Vaclav Tušar; 3. „Naš čolnič otmimo“, deklamacija; 4. „Vpliv Gregorčičevih pesmi na slov. skladatelje“, predava Gabriel Bevk; 5. „Nazaj v planinski raj“, poje mešan zbor „Narodne čitalnice“. Vdeležba vsakomur prosta.

Dermastijeva dele. — Udeležnik shoda v Mirnu nam piše: „Da bo „Gorica“ poročilo o

shodu v Mirnu pretiravala, smo vedeli vže naprej, ali da bode tako nesramno lagala, tega nismo pričakovali! Nesramna laž, vredna pa popolnoma „Gorice“, je, da so se Vrtojbeni stekli med seboj! V Vrtojbi je res neki grd stari osebni spor, ali za na shod v Mirnu smo šli vsi skupaj ter po prijateljski smo bili cel večer skupaj, da smo tudi pri shodu nastopili vsi kot en mož, se razume samo ob sebi. Ko so meščani odšli, smo tudi Vrtojbeni šli domov, le dva mladeniča sta ostala pri Beltramu. Po zaupnem shodu pa pridrve tje, kakor jata steklih psov, reditelji. Navdušeni in naščuvani po Dermastiji so jeli psovati onadva mladeniča s „cepci, biki liberalski“ itd. Mladeniča sta reagirala; na to pa so ju začeli ti mirenski reditelji tepsti ter so ju tudi na cesto iztirali. Šele občinski redar, ki je to rjojenje, ki je bilo podobno rjoenju divjih zveri, slišal in prihitel tja, tje naredil konec tepežu. Zadnje besedo pa bo imela sodnija, ki gotovo pouči te divjake-reditelje, da njihova dolžnost bi bila miriti na shodu morebitne strankarske stasti, ne da oni začno mirne ljudi pretapati! Pa mi se ne čudimo, ker tisti reditelji so daleč okoli znani pretepači in nekateri so tudi od dveh do pet let v ječi presedeli. „Gorici“ moramo k tej družbi, ki je v nedeljo tvorila njeno stranko, le častitati! Kjer smo pili, smo pošteno plačali, mogoče pa, da so pašaretarji pili zastoj, tisti, ki imajo „batončič“, na katerem je pisano „Proč z alkoholom“! V nedeljo so popolnoma čast delali temu izreku; prijeli so vsi za kozarce, unisono razjaveli „Proč z alkoholom“ ter zvrnili polne kupice po širokih in vedno suhih grihih; torej proč z alkoholom iz kozarcev! — Resnico govorite, in ne tako nesramno lagati, da se vsakemu poštenemu človeku gnusi! Pfui Teufel!

Umrl je v Gorici ekonom pri usmiljenih bratov H. Bottegaro, obče priljubljen mož. V tukajšnji bolnišnici je deloval 25 let.

Pevsko in tamburaško društvo „Podgora“ v Podgori priredi dne 8. decembra 1906. v dvorani g. Breganta ob 6. uri zvečer veselico. Vspored: 1. Petje. 2. Tamburanje. 3. Pozdrav in govor predsednika. 4. „Zakotni pisac“ — gluma. 5. Samospjev: „Dekliška tožba“ s spreml. klav. 6. Deklamacija. 7. Srečkanje. 8. „Šolski nadzornik“ — igra. — Prosta zabava. — Vstopnina k veselici prosta. Pri vstopu se prosí vabilo pokazati. Itadovoljne doneske, katere se porabi v društvene namene, se hvaležne sprejme. Odbor.

Občinski zastop občine Biljana je c. kr. namestništvo razpustilo. Upraviteljem je imenovan bivši drugi podžupan Anton Simičič, kateri pripada stranki dosedanjšega župana. Nove volitve se bodo vršile v teku 6 tednov.

Kako so se potegnili za Korošce. — Dr. Gregorčič je farbal v Kobaridu na shodu, kako da se „Slovanska zveza“ zavzame za Korošce v državnem zboru glede volilne reforme. Ali kako so se zavzeli? Šusteršič s svojimi pajdaši kar ni mogel pričakati, da se sprejme volilna reforma. Nič se ni pobrigal, da bi pridobil druge poslance za to, da bi se prepredile krivice Korošcem, on, ki je delal v kranjskem deželnem zboru obstrukcijo za svoje muhe, je lepo molčal in glasoval za nujnost pri tretjem branju ter za sprejem predloge v tretjem branju; z mirnim srcem je glasoval, da se izkoplje grob koroškimi Slovincem potom volilne reforme. Gregorčič je dobro vedel, da se Slov. zveza, v kateri sedi tudi on, ne zavzame nič za Korošce, ali vsejedno je farbal v Kobaridu, kako da nastopijo v parlamentu. Koliko časa bode naše ljudstvo še vodil za nos ta človek?

V Idriji priredijo jutri dne 8. decembra dijaki mestne realke v veliki dvorani „Narodne čitalnice“ koncert z gledališko predstavo na korist podpornemu društvu za idrijske realke.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani ponavlja opozarja svojih iz zlatne Prage doposlanih božičnih razglednic. Oddalo se jih je že sila veliko; a jih imamo še več v založbi. Segajte, Slovenci, po njih in čestitujte ž njimi svojim dragim podprite ob enem še nas, ki vam želimo najveselejšega božiča in blaženega 1907.ega novega leta. — Radi težko ob doposilje... a jih ne oddajamo manj nego 100 komadov in ne pošiljamo n i k a m o r i n i k o m u r n a o g l e d . Vodstveni odbor jim je namreč prisodil trajno umetniško vrednost. — Vodstvo družbe sv. C. in M.

Ruda v Čepovanu. — V Čepovanu na solnem kraju proti Lokovcu je našel kmet Anton Pičulin pri vrhu (8 m globoko) rudo, ko je kopal ilovico za vodnjak. Nesel je to rudo pokazat v Idrijo, kjer so mu rekli, da je že-

lezna ruda. Mogoče, da se nahaja v tej rudi v Čepovanu tudi živo srebro.

Samomor. — V ulici Carlo Goldoni v Gorici se je vstrelil z revolverjem v sence 30 letni B. Squarcina iz Trsta. V četrtek zjutraj ob 7.30 so našli njegovo truplo v imenovani ulici. Njegova žena je prihitela takoj v Gorico, ko je bila obveščena o samomoru.

Dr. Pavletič, katoliški odvetnik in živ svetnik v Gorici, si je nadel nalogo: vzeti ugled Gabrščeku. Ugled se jemlje z lažmi, obrekovanjem, podlim podtikanjem. Katoličanstvo dr. Pavletiča je tako veliko, da mu nič ne brani sovražiti svojega bližnjega ter skušati vzeti mu ugled. Sredstva so vsa dobra in namen jih posvečuje. Ta mož, ki še nikdar ni storil nič za slovenstvo in tudi ne bo, ker bi prišel v navskrižje s skrbjo za žep, se drzne, kjer le more, zaletavati se v Gabrščka ter ga vleči čez zobe, v tistega Gabrščka, ki dela že dolgo vrsto let na narodnem polju, katero je Pavletiču tako tuje! — Ali zaman ves trud! Reva svetohlinska! So bili že drugi tiči, ki so mu hoteli vzeti ugled, pa mu ga niso — kaj hoče en dr. Pavletič?!

„L'Eco“ in resnica. — „L'Eco“ piše, da „Soča“ pripominja gledé pogreba pesnika Gregorčiča, da smo šli Slovenci k pogrebu „p o k a z a t s e“. Tega pa „Soča“ ni pisala. Zato pričakujemo, da „L'Eco“ popravi svojo vest!

Priloga „Prismojenceva“. — „Prismojencev“ je priložil v četrtek svojim bravcem imenitno prilogo: Odmev iz Afrike. Zraven je priložen tudi ček za denar za „uboge zamorčke“, ki ki se pa steka v žepe misijonarjev. Da bo imel veselje s prilogo tudi Dermastija, so naslikali v njo neko „bazutsko deklico“, črno punico. Če kaj dosti vložil na ček, mu jo dopošljejo. Kdo se bo smolil vedno le okoli belih!

Društvo za povzdigo prometa tulcev za Gorenjsko na Bledu bo imelo občno zborovanje dne 16. decembra 1906. ob 3. uri pop. v dvorani Blejskega doma. Udeležo se tudi lahko nudje! Dnevni red: 1. Poročilo podnačelnika. 2. Poročilo blagajnika. 3. Volitev novega odbora. 4. Predavanje združnega tajnika o delovanju deželne zveze na Kranjskem. 5. Raznoterosti.

Trgovsko in obrtno društvo je bilo sklicalo na preddan pogreba pesnika Simona Gregorčiča slavnostno sejo, pri kateri je govoril posmrtnico velikemu pesniku in ljubljencu slovenskega naroda društveni predsednik, ki so jo poslušali odborovi člani stoje ter končali s trikratnimi slava-klici. Pri tej seji se je sklenilo, da se gre odbor skupno poklonit zemeljskim ostankom in izrazit svoje sožalje ter da se vdeleži pogreba po večji deputaciji. Mesto venca ranjkemu je sklenil odbor nabirati prispevke v prid „Šolskemu domu“. Odbor je nabral do danes v Gorici kron 200 in v Tolminu K 76.

Narodno izobraževalno društvo „Bodočnost“ v Vel. Žabljah je imelo preteklo nedeljo svoj redni občni zbor. Izvoljeni so: predsednikom A. Durnik, podpredsednikom A. Samic, blagajnikom E. Merkel, tajnikom V. Paljk; odbornika sta A. Kosovel in A. Paljk, namestnika V. Štokelj in F. Bandelj. Pri občnem zboru se je sklenilo, da se ustanovi društvena knjižnica takoj po novem letu.

Iz Šempolaja nam poročajo, da se je imel vršiti tam 25. m. m. shod „agrarne stranke“, pa govornika Večerina ni bilo. Vršil se je shod 2. t. m., ali tako, da je govornik ušel z odra ter zbežal pred nekim govornikom iz Nabrežine.

Zadnji konec voza, naloženega z različnim blagom, se je prelomil blizu Solkanske mitnice včeraj vozniku Miklavču. Živina se ni nič poškodovala, le blago je bilo nekoliko mokro, ker je bil dež. Prišli pa so kmalu ljudje na pomoč ter znesli blago v bližnjo hišo; pozneje je prišel voz iz Gorice na pomoč.

Izpred sodnije. — Na 3 dni zopora je obsojena Marija Uršič radi pomanjkanja pazljivosti pri svojem 4 letnem otroku, kateri se je v njeni odsotnosti ožgal pri ognjišču ter umrl. — Po 4 mesece ječe sta dobila Franc Dovgan in Andrej Vrabc iz Trsta, ker sta okradla nekega Velikonja L. za 60 K. — Na 3 dni zopora je obsojen 29 letni H. Pellicioni, ki je bil ranil 8. okt. t. l. nekega Jos. Čičigoja, da ni mogel delati 20 dnij, in lahko nekega K. Zandegiacomo, Državni pravdnik pa je vložil pritožbo ničnosti.

V Volčjemgradu pri Komnu je gorelo 5. t. m. pri posestniku Fr. Štolfa št. 55. Škoda je velika. Štolfa je zavarovan.

O ženskem vprašanju bo predaval g. A. Dermota, član „Akademije“, jutri v Trstu v dru-

štvu „Ljudski oder“, v nedeljo pa v Nabrežini v društvu „Jayna ljudska knjižnica“.

Vol se je izgubil na cesti do Gorice do Štanjela. Vol je iz Čepovana, rdečkaste dlake. Kdor ga je našel, naj ga prižene na Opčine na stroške lastnika, g. Vinkota Hrovatina, mesarja in posestnika na Opčinah.

Simon Gregorčič. — Krasno zadete slike pesnika Simona Gregorčiča. 1. Iz zadnje dobe. 2. Na mrtvaškem odru. 3. Mrtvaški spreved v Gorici. 4. V Kobaridu. 5. Zadnja pot k cerkvi Sv. Lovrenca pri Kobaridu. 6. Pogreb. 7. Panorama opevanega planinskega raja, obsegajoč: Soča, hriček Sv. Lovrenca s cerkvico, Libušenske in vrsenske planine s sivim Krnom v ozadju. 8. Opevani slap. 9. Rojstna hiša. 10. Rojstna vas Vrsno. 10. Panorama kranjskega pogorja — so razstavljene v izložbi Posojilnične hiše v Gosposki ulici št. 7. ter se dobivajo na prodaj edino pri fotografu Jerkiču v Gorici, in sicer posamezne slike v formatu 18 x 24 po 3 K, kabinetna slika iz zadnje dobe 2 K. Povečane slike po dogovoru. Nobena slovenska hiša ne bi smela pogrešati slike našega dičnega pesnika!

Odprti lekarni. — Jutri popoldne na praznik, bosta odprti v Gorici lekarni Cristofoletti-Gliubich, pojutrišnjem v nedeljo na Gironcoli-Pontoni.

Ponočna služba v lekarnah. — V času od 9. do 16. t. m. bo ponočna služba v lekarnah Gironcoli-Pontoni.

Gospodarske in trgovske vesti.

Goriško kmetijsko društvo priredi 8. t. m. javen shod v Ročinju, dne 16. t. m. pa v Biljani.

O potrebi mlekarne na Cesti pri Sv. Križu so se posvetovali na shodih v Sv. Križu, Lokavcu in Sv. Tomažu.

Vinski trg v Dornbergu dne 2. t. m. se je dobro sponesel. Nekatera vina so naravnost izborna. Razstavljenih je bilo okoli 200 uzorcev. Vina je v Dornbergu še mnogo na prodaj. Neko vino so prodali te dni po 70 K hl.

Za zboljšanje travnikov je dovolil deželni odbor lani za nagrade 2000 K. Vlada je dooločila v isto svrhu za bodoče leto 2000 K.

Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva „Merkur“ v Ljubljani. — V službo se sprejme: 2 poslovodji, 2 potnika, 1 kontorist, 6 pomočnikov mešane stroke, 3 pomočniki specialne stroke, 4 pomočniki man. kurne stroke, 2 pomočnika železninarske stroke, 1 pomočnik modne in galant. stroke, 2 prodajalki, 5 učencev. — Službe iščejo: 2 poslovodji, 2 knjigovodji in korespondent, 1 kontorist, 14 pomočnikov mešane stroke, 4 pomočniki specialne stroke, 4 pomočniki manufakturne stroke, 2 pomočnika železninarske stroke, 2 pomočnika modne in galant. stroke, 11 kontoristin, 5 blagajničark, 5 prodajalk.

Socijalne vesti.

Zakonski načrt o odnošajih poljedelskih delavcev. — V saborski seji 5. t. m. v Zagrebu se je povdarjalo potrebo zakona o ureditvi odnošajev med poljedelskimi delavci in gospodarji. Zakonski načrt je že izdelan. S tem bi se kolikortoliko zaježilo izseljevanje.

Kolike stanejo štrajki v Rusiji? — Po računu ruskih listov so napravili nemiri v Baku in okolici lani pri nafti škode za 20,000.000 rubljev; pridobilo se je okoli 140 milijonov pudov manj od prejšnjega leta. Pri izvrih nafte je vsled štrajkov v dveh letih škode okoli 27,000.000 rubljev. Krivi so tudi gospodarji. Če bi se bili udali delavskim zahtevam, bi bili izdali več 4,500.000 rubljev, tako pa imajo škode 70,000.000 rubljev.

Razgled po svetu.

V proračunskem odseku avstrijske delegacije je povdarjal delegat Dobernig, da glede zalaganja armade in mornarice narašča vpliv Ogrske, med drugim je rekel, da se bo Avstrija morala bolj brigati za Dalmacijo ter jo privezati z železnicami, ne pa jo izročevati Ogrski. Sylvester je menil, da novo železnico v Dalmacijo bi gradili le za Ogrsko. Proračun vojne mornarice je sprejet, odobren proračun skupnega finančnega ministerstva.

Izvršovalni odbor narodno-napredne stranke na Kranjskem se je konstituiral. Predsednik je ljubljanski župan Ivan Hribar.

Dr. V. pl. Šerol, ruski vseučilišni profesor je umrl v Ljubljani 4. t. m. Znal je 45 jezikov.

Delegacije pri topničarskih vajah. — Člani obeh delegacij so prisostvovali 6. t. strelnim vajam z novimi gorskimi topovi, havbicami in novimi poljskimi topovi. Strelne vaje so pokazale dobre rezultate.

Perzijski sah umira, kakor naznanjajo poročila iz Teherana.

Novo špansko ministerstvo je že sestavljeno. Predstavilo se je danes zbornici.

Znano priložbo Depangherja proti veljavnosti zadnjih občinskih volitev v Trstu je upravna sodnija odbila. V pravniskih krogih vzbuja to začudenje.

Pruska uhojna sredstva proti poljskim otrokom. — V borbi s poljskimi otroki so pruske oblasti doslej uporabljale taka le sredstva: nasilno odzemanje poljskih molitvenikov, vsakodnevni zapor, odzemanje otrok starišem, ukračenje odpustnih spričeval otrokom, ki so dovršili šole, globa starišem, odpuščenje starišem iz državnih in drugih javnih služeb, nastavljanje posebnih učiteljev nemškega jezika na troške poljskih občin, nastavljanje posebnih učiteljev na občinske troške za zaprte otroke, posebna nagrada učiteljem, da prisilijo otroke k pokornosti (zato ravnanje ti širitelji omike najgrše z otroki) itd. Tako barbarsko postopa nemška vlada s poljskimi otroki. Taka je volja nemškega cesarja, papeževega prijatelja!

V Newjorku so našli na železnici grozno razmesarjeno truplo avstrijskega grofa Bossi-Fedrigottija. Našli so pri njem le en dolar; njegova nevesta je izjavila, da je imel grof pri sebi 1500 dolarjev.

Rešitev kongresa bo predlagal poljski klub takoj ob zopetnem sestanku poslanske zbornice na Dunaju. Tako naznanja Abrahamovic, ki ves gori za povišanje duhovniških plač.

Umeril očeta, sestro in seba. — Na Novi gori v krškem okraju na Kranjskem je ubil posestnik Rak s polenom svojega očeta, sestro, samega sebe je na to pa vstrelil; storil je to baje radi tega, ker je dal oče vinograd hčerki in ne njemu.

Nesreča na železnici. — Pri Reki so našli na železniški progi 24-letnega A. Magliča; vlag mu je odrgal noge. Na poti v bolnišnico je umrl. Najbrže samomor.

Glad na Kitajskem. — Po poročilih iz Šangaja trpi glad v sredini Kitajskega okoli 10 milijonov ljudi.

Kazenske polke na Francoskem odpravijo. Vojni minister Picquard predloži zbornici prihodnji teden tozadevni načrt.

Češki deželni zbor bo sklican najbrže na dan 27. t. m. na tridnevno zasedanje.

Papež je poslal baje španskemu kralju pismo, v katerem mu predočuje nevarnosti, ki morajo zadeti Španijo, ako bi se nadaljevale v njej „protikotoliška“ politika!

Književnost.

»Slovan.« Ilustrovan mesečnik za književnost, umetnost in prosveto. — Čas beži! Šele pred kratkim je začel izhajati ta najlepše ilustrovani jugoslovanski mesečnik in že se začena sedaj V. letnik »Slovana«. Štiri debele, krasno ilustrovane knjige že leže pred nami in lahko rečemo sedaj, da je »Slovan« od svojega početka resen slovanski literaren in umetniški list. Njegova naloga je seznaniti Slovence s kulturnimi razmerami, z literarnimi pridobitvami napredujočih bratskih narodov ter iskati duševnih vezij, ki naj spojé vse Slovanstvo v mogočno kulturno organizacijo. »Slovan« ima namen uglati slovenskemu narodu pot do resnične duševne svobode, do moderne prosvete in k razumevanju čiste, istinite umetnosti.

»Slovan« ni niti list za nezrelo mladino, niti »interesanten rodbinski zabavnik«, nego list za zrelo, moderno mislečo in čutečo inteligenco. Nikdar in nikjer ni delal zase vsiljive reklame, ker je uredništvo mnenja, da naj si »Slovan« pridobi ugleda sam s svojo vsebino, s svojo moderno, vedno okusno opremo in pa z razkošnim številom svojih velikih in krasnih ilustracij. Ta ugled si je list pridobil, kajti cele tujci stavijo »Slovana« med najboljše ilustrovane liste slovanske. Smelo trdimo, da za toli nizko ceno ni dobiti tako bogato in umetniško ilustrovanega lista toliko obsega! Na vsem slovanskem jugu danes ni ilustrovanega zbornika, ki bi se mogel primerjati s »Slovanom« po svoji zanimivi in aktualni vsebini in po svoji opremi! In na to smemo biti ponosni, da imamo tak list, ki je Slovincem v čast! In sedaj vabi založništvo na naročbo V. letnika. Smer in program »Slovana« ostaneta neizpremenjena. Pri-

našal bo izvirne pesmi, romane, novele, povesti in aktualne, poljudne pisane članke prvih naših poetov in pisateljev-prozaikov, zasledoval napredek slovanske kulture na vseh poljih, se zlasti živo zanimal za gledališče, glasbo in obrazovalno umetnost, ter izkuša, da ostane »Slovan« jugoslovanski informativen list za moderno književnost, umetnost in prosveto sploh. Poučni spisi krajšega obsega bodo, kakor doslej, vse-skozi aktualne važnosti in splošne zanimivosti. Dajal bo dopisnikom vedno svobodno besedo in gojil kritiko posebno skrbno ter poročali objektivno o vseh pomembnejših pojavih v domačem in tujem kulturnem gibanju. »Slovan« je literaren in umetniški list, ki zastopa vedno napredno, protireakcionarno stališče ter hoče, kakor doslej, ostati zatočišče svobodne umetnosti in svobodnega prepričanja. V njem bodo našli prostora pisatelji in umetniki vseh smeri in struj resnične umetnosti, poezije in vede. Dokler ni bilo »Slovana«, so se v naših naprednih listih oglašali glasovi, da nam je ilustrovanega, v modernem duhu urejanega mesečnika nujno treba. Sedaj imamo »Slovana« že štiri leta, a v slovenskem občinstvu še ni našel tistega odziva, ki smo ga pričakovali.

To je žalostno in vendar vemo, da bi se klici po ilustrovanem listu takoj zopet oglašili, ako bi »Slovana« založništvo ustavilo. Žalostno in sramotno pa je za naš narod, da podpirajo nekateri rajši tuje, slovanstvu sovražne, le iz židovske spekulacije šablonsko izdajane liste, »Slovana« pa delajo ovire in ga celo pobijajo. Ti Slovenci pač ne vedo, kaj delajo! Založništvo in izdajateljstvo »Slovana« ne išče in ni nikdar iskalo dobička, nego je docela zadovoljno, da se mu pokrijejo faktični troški. Krog »Slovanovih« sodelavcev se širi vedno ter štejejo med stalnimi dopisniki najodličnejše pesnike, noveliste in znanstvenike, ki list bogato zalagajo s pesmimi, črticami, novelami, z romani in celo vrsto aktualnih člankov in razprav. Za bodoče pa hoče list svoj program še razširiti v toliko, da bo prinašal tudi prevod velikega zgodovinskega romana iz kmetijskih puntov: Pasjeglavci, spisal Al. Jirásek (z ilustracijami). »Slovan« bo še nadalje prinašal mnogoštevilne in velike ilustracije iz slovanske domovine, najlepše reprodukcije izvirnih slovenskih slik in kipov ter slavnic, zlasti slovanskih umotvorov. Res, da je ilustrativni del list najdražji in da je pridobivanje dobrih slik najtežavnejše; vendar se založništvo »Slovana« ne straši ni truda ni stroškov ter bo še nadalje v tem oziru napelo vse svoje sile, da poda Slovincem list, s kakršnim se lahko ponášamo tudi pred velikimi narodi. Pri tej priliki se obračamo zopet do vseh rodoljubnih Slovencev: Podpirajte in širite »Slovana«, kjerkoli le morete! Naj bi ne bilo slovenskega društva, slovenske knjižnice, slovenske kavarne, slovenske srednje šole in slovenske rodbine brez tega lista! »Slovan« je salonski umetniški list, ki je vsaki knjižnici v okras. Ako bo imel »Slovan« veliko rednih naročnikov, bo mogel vzdržati se ne le na sedanji višini, nego tudi dvigniti se še višje. Le ako vztrajajo naročniki in ako si pridobi »Slovan« še novih odjemalcev, bo možno toli drag list vzdržati, kajti gmotne žrtve založništva so izredno velike. V lastno škodo izdajateljstvo in založništvo pa ne moreta delati. Naj se torej javljajo Slovenci in Slovenke, ki bi se na list naročili, da se jim pošlje 1. zvezek V. letnika na ogled!

»Slovan« stane za vse leto 12 K, za pol leta 6 K. Dijakom in učiteljem se naročnina primerno zniža. Tudi I., II., III. in IV. letnik »Slovana« je dobiti še nevezan po K 12.—; vezan v izvirne platnice po K 17.—. Končno opozarjamo cenjene naročnike, da se »Slovan« razpošilja redno in točno na sporočene nam naslove. Ako pa se primerijo vzlic temu nepravilnosti, naj zahtevajo naročniki remedure pri dotičnem poštenu uradu! Naroča se pri Drag. Hribarju, tiskarna in založništvo, v Ljubljani.

Naznanilo. — Ker dobivam mnogo vprašanj po šaljivih skladbah, naznanjam, da nameravam zato izdati šaljive samoprizore in kuplete, ako so oglaš za dostno število odjemalcev. Povdarjam pa, da bom razpošiljal te skladbe naročnikom le proti poštnemu povzetju. Cenjeni naročniki blagovole naj po dopisnici naznaniti podpisnemu svoje naročbe do 16. decembra t. l. Alojzij Sachs, učitelj v deželni prišilni delavnici Ljubljana.

Plesna svila 60 kr. in več, zadnje novosti, poštnine in colnine prosto na dom. — Bogato izbirko uzorcev na zahtevo. — **Tovarna svile Henneberg v Curihu.**

Ženitna ponudba.

Vdovec, star 45 let, v lepi, prijazni vasi tik železnice, s premoženjem in dobro trgovino, se želi poročiti z gospodično ali vdovo s primernim premoženjem. Ponudbe pod »Ženitna ponudba« na upravništvo »Soča«. Tajnost se jamči.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga

oljkinega olja

prve vrste

najboljših vrst iz Istre, Dalmacije, Molfette, Bari in Nice s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron - '80, -'88, -'96, 1'12, 1'20, 1'36, 1'44, 1'60, 1'80, 2'—.

Na debelo cene ugodne.

Posilja poštnine prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zameni s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerne.

Zaščitna znamka: „Sidro“

Liniment. Capsici comp.

Nadomestek za

Anker-Pain-Expeller

je splošno priznano kot izvrstno bol blažujoče mazilo in so dobro uporabljati pri prehlajenjenih; cena 80 vin., K 1'40 in K 2 se dobiva v vseh lekarnah.

Pri nakupovanju tega povsod priljubljenega domačega sredstva, naj se jemlje le originalne steklenice v škatljah z našo zaščitno znamko „SIDRO“ potem se je gotovo prejelo originalni izdelek.

RICHTERJEVA LEKARNA
k „zlatem levu“ v Pragi
Elisabethgasse 5. v. 5. nova.
Dnevno razpošiljanje.

Božidar Božič

pek in sladčičar

Sv. Lucija ob Soči

Priporoča različne fine likérje, vino v steklenicah itd. itd.

C. kr. privilej.

Projaški krojil.

25 LET OBSTOJEČA

strokovna krojačnica prve vrste za vsaki stan V GORICI NA TRAVNIKU.

Cena oblek za vse stanove.

Salonska obleka zimska all letna:

I. Salon obleka iz mode Strich-Kamgarn	70—92
II. " " " " Parovien	65—86
III. " " " " Kamgarn	60—80
IV. " " " " Seviot	56—72
I. Talar ali Romana iz vsakovrstnega sukna	33—70

Površniki zimski all letni:

I. Površniki iz mode Strich-Kamgarn	45—70
II. " " " " " "	36—60
III. " " " " Biberet ali koeman	40—65
IV. " " " " Seviot	32—40
V. " " " " za dečke od 9 do 16 let	9—30

Obleke zimske all letne:

I. Obleke iz mode najfinejšega sukna	60—90
II. " " " " Kamgarn	56—80
III. " " " " Seviot	35—72
IV. " " " " Loden	35—60
I. " " " " za dečke od 9 do 16 let vsake vrste	11—15
II. " " " " od 3 do 12 " "	5—20
I. Okrogla dolga Pelagrina nepremočljiva	15—25
II. Havelok " vsake vrste nepremočljiva	15—35
I. Hlače vsake vrste blaga	5—25
II. " " " " za dečke od 9 do 16 let	3—15
III. " " " " " " od 3 do 12 let	2—11
I. Kompletna Sokolska obleka	36

Blago gotovo se prodaja ceneje kot drugi trgovci.

M. POVERAJ.

CHRISTOFFLE

Namizno orodje in posodja vseh vrst.

Priznane težko posrebrjene najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omako, kavo, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone, gospodinjstvo itd.

C. kr. dvorni založniki

Christoffle & Co. — Dunaj

I. Opernring 5 (Heinrichshof).

— Ilustrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupcih. Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki posebno tovarniško znamko in ime Christoffle.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga s neomejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo »Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici« je z ozirom na premenjena in dne 29. decembra 1905. v zadrugi register vpisana pravila, pri skupni seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po 2 kroni na mesec za vsakih 100 kron; na menice pa proti 6% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradnine 1/2% prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4%, 5%, večje, stalno naložene pa po dogovoru.

Deleži so dvojni: opravični po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznanila v časopisih »Soča« in »Primorec«.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoti ni kdo dobil, naj se oglasi v zadrugnem uradu v »Trgovskem domu«.

Načelstvo in nadzorstvo.

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krūh in drugih nervoznih boleznih, naj zahteva knjžico, o teh boleznih. Dobiva se zastoj in franko v priv. Schwabach - Apoteke, Frankfurt a. M.
 Ceniki zahtevano brezplačno.

Stara tvrdka pri kateri se stalni odjemalci poslužujejo že nad 30 let!

Druge reklame ne potrebuje -moja krojaška delavnica in trgovina z gotovimi oblekami.

Izdeluje obleke za vsak stan: civilne, uradniške in vojaške.

V zalogi ima vedno sveže blago

za vsak letni čas iz prvih tovarov.

Izdelek iz lastnega blaga jamčim.

Anton Krušič, krojaški mojster in trgovec v Gorici

tek. Frana Josipa 35 — tek. Josipa Verdi 33.

Poprava in komisijska zaloga dvokoles

Waffenrad z dveletnim

in Bayal z enoletnim jamstvom

pri

Batjelu

v Gorici, Via Duomo št. 3.

Prodaja tudi na mesečne obroke.

Mlin na vodo,

žaga, ali drugo vodno moč z visokim

slapom želi vkupiti proti gotovini ali

s 5% obresti.

Ponudbe naj se blagovolijo nasloviti na:

Ante Pirnat, kancelist,

— TRST —

Veliki Trg. — Hotel Garni.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadstr.) — Telefon št. 79.

Račun pošne hranilnice št. 837.315.

Vsled sklepa skupne seje načelstva in nadzorstva z dne 28. nov. 1902 se:

Hranilne vloge obrestujejo po 4 1/2%. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila dajejo zadrušnikom na vknjižbe po 5 1/2%, na varščino ali zastave in na menjice po 6%.

Glavni deleži obrestujejo koncem leta po 5 1/2%.

Stanje 31. dec. 1905.: Zadrugnikov 1790 z 5917 deleži v znesku 108.852 kron. — Hranilne vloge: 1.593.128-33. — Posojila: 1.599.647-39. — Reservni zaklad: 79.082-62. — Vrednost hiš: 112.328-.

Stepalnik,

žličar za cmoke,

priprava za krompir

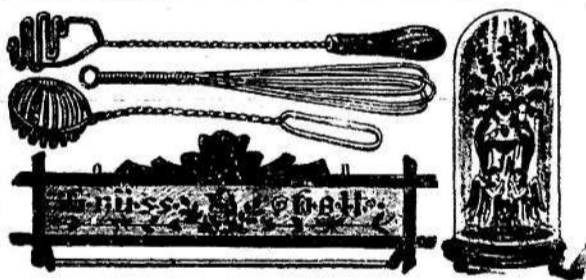
use 3 kom. za 25 kr.

držalo za brisačo,

umetno izrezljano in

vezeno, s steklom,

25 kr.

Svete podobe v steklenem poklopu 15 cm visoke prekrasne 25 kr.

Revolucijo

provozročila velikanska kupčija naštetih stvari po 25 kr. Da omogočim tudi onim, ki bivajo po deželi nakup teh neverjetno cenih rečij, sem jzdal cenike z nekaj tisoč naslikanih stvari po 25 kr.; dobiva se tudi blago po višji ceni. — Razpošiljam te cenike na zabtevanje vsakomur poštne prosto, kateri postane gotovo moj odjemalec.

Izvozna hiša Hermann Auer

Dunaj IX/2 Nussdorferstr. 3 — IV. (krščanska tvrška.)

Eksport Mizarska zadruga Eksport

v Gorici — Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo

naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva

vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecchia 1. Podružnica v Spiljatu. Zastopstvo v Orizjentu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Ne pozabite!

Kje se vkupi najceneje gotove obleke in blago za možke obleke? — Nikjer drugje, kakor pri

M. Poveraju
 v Gorici, na Travniku.

Tedaj tje pojdi in nakupi si kar potrebuješ **ze Božiče** za-sé ali pa za **darila za Božična praznike**. S tem se prepričaš, da je vse resnica, kar se naznanja slavnemu občinstvu o veliki zalogi vsakovrstnega blaga. — Te velikansko nizke cene veljajo samo za blago, ki je razpostavljeno pred štacuno na

Travniku št. 5.

JOSIP ROVAN

Komisijsko & agencijsko podjetje v Gorici

Stolni trg št. 9. (Piazza del Duomo) v lastni hiši.

Zaloga piva iz „Prve kranjske izvozne pivovarne in tvornice slada na par T. Fröhlich iz Vrhnike.“

Zaloga moke in mlevskih izdelkov valjčnega mlina W. Jochmann iz Ajdovščine.

Zaloga testenin „Prve kranjske tvornice testenin Žnidaršič & Valenčič iz Ilirske Bistrice.“

Zaloga in prodaja umetnega ledú v poljubnih množinah „Prve gorilke tvornice kristalnega ledú August Tanner-ja v Gorici.“

Zastopstvo „Kraljevo pooblaščene Zagrebrske delniške tvornice likerjev, hrvatskih sadnih destilatov, p... rafinerije slivovke in konjaka.“

Zastopstvo „Prve hrvatske tvornice kandičev iz Zagreba.“

Blago razpošilja se vožnje prosto na vse postaje. — Ceniki na zahtevo zastoj in franko.

Zastopstva zavarovalnih zavodov:

„PRVE ČEŠKE“ splošne deln. družbe za zavarovanje NA ŽIVLJENJE v Pragi.

„CROATIAE“ zavarovalne zadruge v Zagrebu proti poškodbam po ognju, streli, razpoku itd. itd.

„PROVIDENTIAE“ splošne zavarovalne družbe na Dunaju za zavarovanje proti nezgodam itd. itd.

Vsa tozadevna pojasnila, ceniki in prošpekti dopošljejo se na zahtevo poštne prosto. — Za mojo tvrdko poslujoči potovalci in sotrudniki izkazati se morajo s potrebnimi pooblastili.

Kerševani & Čuk

v Gorici

Stolni trg št. 9 (piazza Duomo)

priporoča svojo

zalogo šivalnih strojev

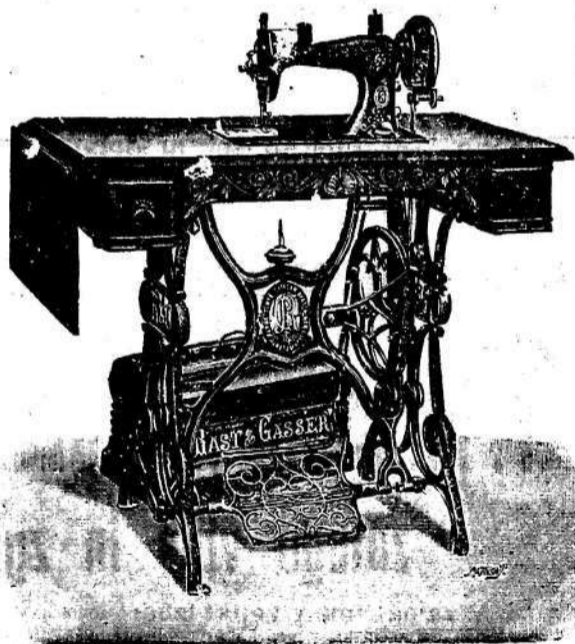
uaznih sistemov

za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec Raštelja št. 4, sprejema vsako popravo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in poprave jamčiva od 5-10 let.

Lekarna Cristofolletti v Gorici na Travniku.

Trskino (štokrižev) jetrno olje. Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni telesni slabosti. Izvirna steklenica tega olja naravnorome barve po K 140, bele barve K 2. Trskino železnato jetrno olje.

Raba tega olja je posebno priporočljiva otrokom in dečkom, ki so nervozni in nežne narave.

Trskino jetrno olje se železnim jodecem. S tem oljem se ozdravijo v kratkem času z gotovostjo vse kostne bolezni, žlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena ene steklenice je 1 króno 40 vinarjev.

OPOMBA. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, preišče se vedno v mojem kem. laboratoriju predno se napolnijo steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim č. odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofollettijava pijača iz kine in železa.

najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskim oljem.

Ena steklenica stane 1 króno 60 vinarjev.

Odlikovana pekarija in sladčičarna KAROL DRAŠČIK

v Gorici na Korunu v (lastni hiši)

izvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinejšega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.
Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah.
Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Najbolj elegantno in najboljše OBUVALO sveta je iz tovarne

D. H. Pollak in drug.

Izključna prodaja za Gorico.

v veliki zalogi ubuvala z lastno delavnico

Jos. Cociancič v Gorici

(vstanovljena leta 1873.)

Cesta Josipa Verdi št. 25, nasproti ljudskemu vrtu.

Originalni ameriški čevlji iz tovarne

Millford Shoe Company v Millford (Severna Amerika.)

Čevlji iz sukna in klobučevine za zimo. — Galoši vseh velikostij.

Izbira obuvala lastnega izdelka.

Delavnice z električno gonilno silo.

C. kr.

priv.

TELEFON

št. 109.

KOVINSKA LIVARNA

odlikovana z 18 zlatimi svetinjami

A. Polli v Gorici

Cesta Frana Josipa št. 58.

Livarna izdeluje z znano natančnostjo vsako delo iz litega železa, bronu in drugih kovin za tovarne, MLINE obrtne zavode, stavbe itd. itd.

Vsled vpeljanih tehničnih novostij, se lahko sprejemajo dela VSAKE VELIKOSTI, PRIPROSTA ali POPOLNJENA do 2000 kg teže in višje za vsak komad.

Računi, proračuni in predelava načrtov zastoj.

Dnevna cena brez konkurence.

T. pl. Madeyski

ima v Solkanu št. 326

pri mitnici blizu novega kolodvora

zalogo vina in žganja.

V zalogi ima v veliki izbiri domača, vipavska, briska, furlanska, istrska in dalmatinska vina kakor tudi domače in istrsko žganje zanesljivo pristno. — Na zahtevo pošiljam uzorce vina in žganja. — Naročila pošiljam tudi po železnici in v Gorico in bližnje okolice s svojim voznikom.

Postrežba točna in cene zmerne.

Se priporočam gg. trgovcem, gostilničarjem in zasebnikom.

Splošnovanjem

T. pl. Madeyski.

Naslov pismom: T. pl. Madeyski, Gorica IV.

POTNIKI V AMERIKO

Pozor!

Pozor!

Kdor hoče dobro in hitro potovati s francoskimi parobrodi čez Havre v Ameriko, naj piše pred odhodom od doma za pojasnila na našo najstarejšo firmo

Zwilchenbart, Basel (Švica) Centralbahnhofplatz 9.

Za dobro in hitro ekspedicijo se garantira.

Poskusite

in priporočite

izdelke

Vydropske tovarne hranil

v Pragi VIII. Cenovnik zastoj.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raščeja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nürnberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojaše in čuljarje.

Svetinjice. — Rožni vencl. — Mašne knjžice.

Višna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35—8

Novo manufakturno trgovino raznovrstnega modnega blaga, belega platna it. itd. po najnižih cenah, —

priporoča

Anton Bohinski

GORICA
Corso Gius. Verdi
št. 35.

RAZGLAS.

Podpisana si usojata naznanjati, da smeta od 1. avgusta 1905. dalje vsle pridobljene koncesije od obrtne oblasti sprejemati vsa naročila

električne luči

in gonilnih naprav

kakor tudi vsa popravila spadajoča v stroko.

Z ozirom na dolgoletno vezbanje pri najboljših tvrdkah te stroke (Schuckert, Siemens & Halske) pričakujeta da se bode slavno občinstvo ravno tako zaupno obrstalo na podpisance kakor do sedaj ter zagotavljata solidno in ceno izvršitev vsakega naročila padajočega na našo stroko.

Sprejemata cenj. naročila ter dajata razna pojasnila

splošnovanjem udana

Ivan Potočnik & A. Hügel

Mehanična delavnica.

Vpeljava plina, vode in električne lut.

V Gorici, za vekaletca št. 13.

Hamburg-Amerika Linie

Voznja traja 6 dni

z najnovjšimi leti 1905 in 06 zgrajenimi velikimi parnikimi

Amerika 24.000 ton

Kaiserin Augusta-Victoria 25.000 ton

Pojasnila daje zastojnik

Ljubljana kolesarske ulice št. 28

Fr. Seunig.

Postavno zavarovano.

Vsako ponarejanje in ponatis kaznjiv.

Jedino pristen je

THIERRY-jevo

balzam

z znakom zelena nuna.

Najstareje in neprekosljivo sredstvo proti motenju prebave, zločinim krčem, koliki, katarju, prenim boleznim, influenci itd. itd. Cena: 12 malih ali 8 trojnatih steklenic ali 1 velika posebna steklenica s patentov. zamaškom K 5 poštnine prosto.

THIERRY-jevo Centifolijno mazilo znano kot neprekosljivo sredstvo proti zastajam, vnetjem, poškodbam, oteklinaim vseh vrst. Cena: 2 lončka K 3-60 poštnine prosto se razpošilja proti povzetju ali predplačilu zneska. Lekarnar A. THIERRY v Pregradi pri Rogatcu-Slatini. Brošura s tisočimi originalnimi zahvalami je na razpolago zastojnik poštnine prosto.

Dobiva se skoraj v vseh vetjih lekarnah in mirdilnicah.

Se dobiva v vseh lekarnah.

Najboljše zdravilo proti

Se dobiva v vseh lekarnah.

REVMA TIZMU in PROTINU

je liker Godina

izdelan v Trstu v lekarnah Rafael Godina, lekarna „All' Igna“, Via del Farneto 4.

cenja steklenice K 1.40. Is Trsta se ne razpošilja manj nego 4 steklenice proti povzetju ali naprej poslanim zneskom K 7.— prosto poštnine.